

Sygn. akt IV U 981/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2016 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 26 czerwca 2015 r. Nr (...)

w sprawie J. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 981/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 26 czerwca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. N. ustalenia wysokości emerytury w myśl nowych zasad ,tj. na podstawie art.55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie spełnia przesłanek do ponownego ustalenia wysokości emerytury, gdyż emerytura obliczona według dotychczasowych zasad ,tj. na podstawie art.53 ustawy emerytalnej – na dzień jej przyznania (decyzją z 30 czerwca 2011r.) wynosi 2 579,82 złotych, a wysokość emerytury obliczonej według nowych zasad – po pomniejszeniu podstawy jej obliczenia o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur - wynosi 2 523,46 złotych i jest mniej korzystna od emerytury, której wysokość ustalono w oparciu o art.53 ustawy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony J. N. wnosząc o jej zmianę i ustalenie wysokości emerytury w myśl nowych zasad. W uzasadnieniu stanowiska ubezpieczony wskazał, że nie zgadza się z przyjęciem do obliczenia emerytury średniego dalszego trwania życia na dzień osiągnięcia przez niego powszechnego wieku emerytalnego ,tj. na dzień 30 czerwca 2011r. W jego ocenie, skoro ustawa emerytalna z 5 marca 2015r. nie obowiązywała w w/w okresie, to organ rentowy nie powinien stosować wyliczeń GUS dotyczących średniego dalszego trwania życia na dzień 30 czerwca 2011r. (208,6 miesięcy), ale na dzień złożenia wniosku ,tj. maj 2015r. Ponadto wskazał, że organ rentowy niezasadnie odejmuje sumę kwot pobranych emerytur w kwocie brutto ,tj. 82 674,36 złotych. Faktycznie bowiem na jego konto

wpłynęła kwota netto ,tj. 68 542,65 złotych. Pozostała kwota – 14 131,71 złotych wpłynęła już do budżetu państwa jako podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Taki sposób naliczenia emerytury jest niezgodny z Ustawą Zasadniczą w zakresie niedziałania prawa wstecz, zaufania do Państwa Prawa i równego traktowania wszystkich obywateli (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepisy ustawy i argumentację zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. N. urodził się w dniu (...)

W dniu 18 czerwca 2008r. - mając ukończone 62 lata - ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o emeryturę. Decyzją z 20 czerwca 2008r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 1 czerwca 2008r. ,tj. od miesiąca, w którym zgłosił wniosek o świadczenie. Podstawę przyznania emerytury stanowił przepis art.29 ust.1 pkt 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (decyzja z 20 czerwca 2008r. k.39 akt emerytalnych za wnioskiem z 18 czerwca 2008r.).

W dniu 26 maja 2011r. ubezpieczony osiągnął powszechny wiek emerytalny (65 lat) i w dniu 10 czerwca 2011r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę. Decyzją z 30 czerwca 2011r. działając na podstawie art.27 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 1 czerwca 2011r. ,tj. od miesiąca, w którym zgłosił wniosek o świadczenie i obliczył jej wysokość na podstawie art.53 ustawy emerytalnej. Obliczona w ten sposób emerytura wyniosła 2 579,82 złotych (decyzja z 30 czerwca 2011r. k.13 akt emerytalnych za wnioskiem z 10 czerwca 2011r.).

Po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego ubezpieczony kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe (zaświadczenie o zatrudnieniu w ramach umowy o pracę z 3 stycznia 2012r. wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w W. k.22 akt emerytalnych za wnioskiem z 10 czerwca 2011r.). W dniu 28 maja 2015r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o obliczenie wysokości emerytury w myśl nowych zasad. Rozpoznając przedmiotowy wniosek organ rentowy dokonał obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej uwzględniając regulację zawartą w art.55a ust.2 ustawy emerytalnej ,tj. pomniejszając podstawę obliczenia emerytury stanowiącą sumę kwoty zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Do obliczenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął średnie dalsze trwanie życia ubezpieczonego dla osoby w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę ,tj. w wieku 65 lat, co stanowi 208,6 miesięcy. Obliczona w ten sposób emerytura wynosi 2 523,46 złotych (obliczenie wysokości emerytury wg art.26 ustawy emerytalnej k.10 akt emerytalnych za wnioskiem z 28 maja 2015r.). Wobec ustalenia, że emerytura obliczona wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej jest mniej korzystna dla ubezpieczonego od emerytury obliczonej na podstawie art.53 ustawy, zaskarżoną decyzją z 26 czerwca 2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.55 ustawy emerytalnej (decyzja z 26 czerwca 2015r. k.12 akt emerytalnych za wnioskiem z 29 maja 2015r.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. N. okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art.55 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art.27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r., może być obliczona emerytura na podstawie art.26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art.53. Zgodnie zaś z art.55a ust.1-2 ustawy, obowiązującym od 1

maja 2015r. (na mocy ustawy z 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - Dz.U. z 2015r., poz.552) przepis art.55 stosuje się również do ubezpieczonego, który miał ustalone prawo do emerytury przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, o której mowa w art.27, przy czym jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę, do której miał ustalone prawo przed ustaleniem emerytury z tytułu osiągnięcia wieku emerytalnego, określonego w art.27 ust.2 i 3, podstawę obliczenia emerytury zgodnie z art.26 pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Odnosząc powyższe uregulowania do okoliczności sprawy stwierdzić należy, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu. Nie ulega wątpliwości, że ubezpieczony spełniał przesłanki do obliczenia emerytury na podstawie art.26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ,tj. wg nowych zasad. Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika, że po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, o którym mowa w art.27 ust.3 ustawy, wynoszącego w przypadku ubezpieczonego 65 lat, ubezpieczony kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe, a z wnioskiem o przyznanie emerytury na podstawie art.27 ustawy wystąpił po 31 grudnia 2008r. - w dniu 10 czerwca 2011r. W tych okolicznościach organ rentowy dokonał obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej, ale wobec ustalenia, że tak obliczona emerytura jest mniej korzystna dla ubezpieczonego ,tj. niższa od emerytury obliczonej na podstawie art.53 ustawy emerytalnej (obliczenie na k.10 akt emerytalnych), odmówił ubezpieczonemu ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.55 w zw. z art.26 ustawy.

Odnosząc się do zarzutów ubezpieczonego co do błędnego obliczenia przez organ rentowy wysokości emerytury na podstawie art.26 ustawy emerytalnej wskazać należy, że zarzuty te są nieuzasadnione. Z ustaleń Sądu wynika, że przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego ubezpieczony był uprawniony do tzw. wcześniejszej emerytury, do której prawo nabył na mocy decyzji z 20 czerwca 2008r. poczynając od 1 czerwca 2008r. W tych okolicznościach rozpoznając wniosek ubezpieczonego o obliczenie emerytury przysługującej mu na podstawie art.27 ustawy emerytalnej wg zasad określonych w art.26 tejże ustawy, organ rentowy zastosował obowiązujący od 1 maja 2015r. (a zatem w dacie zgłoszenia wniosku o obliczenie) przepis art.55a ust.2 ustawy emerytalnej. Stosownie do tego uregulowania podstawę obliczenia emerytury zgodnie z art.26 ustawy - na którą składa się suma kwoty zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego zaewidencjonowanych do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę pomniejszył o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych przez ubezpieczonego emerytur (przysługujących mu od 1 czerwca 2008r.) w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Twierdzenie ubezpieczonego, że odliczeniu powinna podlegać suma pobranych emerytur w wysokości netto jest nieuzasadnione i pozostaje w sprzeczności z przepisem ustawy. Co do twierdzenia ubezpieczonego o błędnym przyjęciu przez organ rentowy do wyliczenia emerytury średniego dalszego trwania życia na dzień osiągnięcia przez niego powszechnego wieku emerytalnego ,tj. na czerwiec 2011r. zamiast obowiązujących w maju 2015r. ,tj. w miesiącu, w którym wystąpił o ustalenie wysokości emerytury na nowych zasadach wskazać należy, że zgodnie z art.26 ust.1 ustawy emerytalnej do obliczenia wysokości emerytury przyjmuje się średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego – wg tablic trwania życia ogłaszanych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanych w terminie do 31 marca i obowiązujących przy rozpoznawaniu wniosków zgłoszonych w okresie od 1 kwietnia do 31 marca następnego roku – art.26 ust.4 ustawy. Ponadto zgodnie z ustępem 6 art.26 ustawy (dodanym na mocy w/w nowelizacji z 5 marca 2015r.), jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust.1 stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny, o którym mowa w art.27 ust.2 i 3. Ubezpieczony przeszedł na emeryturę w wieku 65 lat - wiek ten osiągnął w dniu 26 maja 2011r., a prawo do emerytury nabył od 1 czerwca 2011r. (na wniosek z 10 czerwca 2011r.). W związku z tym średnie dalsze trwanie życia obliczone dla ubezpieczonego w wieku przejścia na emeryturę i w dacie osiągnięcia przez niego wieku emerytalnego jest takie samo i wynosi 208,6 miesięcy – Komunikat Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z 24 marca 2011r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn (M.P. z 2011r., Nr 25, poz.272) obowiązującej od 1 kwietnia 2011r. do 31 marca 2012r. Takie też średnie dalsze trwanie życia przyjął organ rentowy obliczając wysokość emerytury ubezpieczonego na podstawie art.26 ustawy emerytalnej (obliczenie na k.10 akt emerytalnych za wnioskiem z 28 maja 2015r.). Należy podkreślić,

że w maju 2015r. ubezpieczony nie przechodził na emeryturę, a jedynie zgłosił wniosek o ustalenie jej wysokości na podstawie art.26 ustawy emerytalnej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.